

har et tro Tjenestetyende, saa er det der Skif og Brug, at man sender det med Studsmaalsbogen til et andet Sogn, hvor Tyendet saa indleier sig nogle Dage, og hvor Præsten da er nødsaget til at føre det til Tilgang. I den Tid, jeg har været Præst i det Sogn, jeg nu er, har jeg saaledes maattet føre 2 à 3 Tjenestetyender til Tilgang, som paa denne Maade ere komne fra Nabofognene, og jeg har ikke kunnet vægre mig derved, fordi de have sagt: vi opholde os hos den og den Mand, og en Maaned efter ere de igjen komne for at faae deres Studsmaalsbøger førte til Afgang, fordi de nu atter have taget Tjeneste i det Sogn, hvorfra de kom, og i Mellemtiden have de angivet, at de kun have gaaet paa Arbejde, i Tilfælde af at der skulde blive optaget et Politieforhør desangaaende. Saaledes forstaaer man altsaa at benytte Studsmaalsbøgerne til netop at omgaae Forsørgelsespligten og Besøget for Hjemstedsretten. Jeg vil nu derved for aldeles ikke sige, at det skulde være nødvendigt at affaae Studsmaalsbøgerne for at undgaae dette; thi det kunde undgaaes, naar vi fik en lignende Bestemmelse som den, der gjælder i Hertugdømmerne, nemlig, at ved Tiltrædelsen af Tjenesten skulle Studsmaalsbøgerne forevises for Sognefogden, efterat først Huusbonden har anført, for hvor lang Tid Tjenestetyendet er fæstet, og, efterat han har anført det, gaaer Tyendet til Sognefoden, som indfører det i sin Protocol, og Studsmaalsbogen tjener siden til Afgjørelse af Trætter mellem Huusbond og Tjenestetyendet angaaende Tjenestetiden. At vi ogsaa kunde faae en saadan Indretning hos os, anseer jeg let gjørligt, og jeg antager ikke, at den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har Ret, naar han tværtimod, hvad der blev anført af Rigsdagsmanden for Holbæk Amts 1ste Valgkreds (Zahle), meente, at en saadan Forretning ikke kunde gaae bort fra Præsten, førend alle de øvrige borgerlige Forretninger gif bort, som han nu har med Hensyn til Bogføring; thi i de fleste Sager er det Tilfældet, at Tillægslisten ikke ere indbundne sammen med Kirkebøgerne, men eksistere som særskilte Bøger, og det vilde være let at iværksætte, at Præsten

afleverede disse Bøger til Sognefogden eller hvilken anden Mand i Sognet, man vilde overdrage denne Bogføring til.

J. Pedersen (Præst i Amts Ade Valgkreds): Af Hensyn til de naturlige Friheder, som jeg ønsker, at ethvert Menneſke skulde have i saa vid Udstrækning, som kunde være gavnlig for dem selv og Samfundet, er jeg enig med den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning); men jeg troer dog, jeg allerede bør udtale, at mine Anskuelse med Hensyn til § 8 vistnok nærmest komme i Samklang med den ærede Rigsdagsmands for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Ingerslevs) Udtalelser. Jeg kan ikke for nærværende Tid troe Andet, end at, dersom det bliver ganske overladt til det unge Menneſke at indgaae og tage Tjeneste paa saa kort Tid, som maaskee en egennyttig Huusbond kunde forlokke det til, da vil det mange Gange gaae ud over Tyendet selv, og maaskee endnu mere over den Deel af Communiens Beboere villige, som ikke paa den Maade vil see paa øieblikkelig Fordeel. Forholdet er mere og mere blevet saaledes udviklet, at de, som virkelig ville troe, at de kunne udbringe saa stort Udbytte af en Eiendom, som Andre ikke ere vant til at kunne udbringe af en Eiendom af lige Godhed paa lige Tid, i Almindelighed betinge sig Accordarbejde, og de indgaae sjeldent, som ogsaa er blevet yttret, uden paa Accord paa en meget kort Tid, thi derved ere de sikke paa, at, naar der er en Befolkning, som de kunne faae til en Tid; saa kunne de slippe den paa den Aarstid, der ikke er nogen synderlig Fortjeneste. De kunne ogsaa, saasnart et Menneſke, som havde fæstet sig maanedsviis, begaaer en ringe Forseelse, som de ellers ikke ere berettigede til at lade det gaae for, før Halsaaaret er forbi, lade være at fæste dem, naar denne Maaned var ude, og det kunde bringe dem til at blive Løsgængere. Jeg vilde endda ikke finde det saa sørgeligt, naar vor Fattiglovgivning var af en anden Art, end den er; men, da det nu er ganske almindeligt, at der er store Eiendomme i en Commune, hvis virkelige Eier boer paa et langtfra liggende Sted i en anden Commune, og der undertiden kun en fattig Forpagter er bosiddende, som skal udrede de communale Byrder af Eiendommens Hart-